

Univerza v Ljubljani
Akademija za *likovno umetnost*
in oblikovanje

UNIVERZITETNI ŠTUDIJSKI PROGRAM PRVE STOPNJE

Konserviranje in restavriranje likovnih del

Zbornik velja za študijsko leto 2019/2020 in za generacije študentov, vpisane v ta program od študijskega leta 2014/2015.

1. PODATKI O ŠTUDIJSKEM PROGRAMU:

Ime: Konserviranje in restavriranje likovnih del

Stopnja: univerzitetni študijski program 1. stopnje

Trajanje: 3 leta (6 semestrov); skupaj 180 kreditnih točk po sistemu ECTS

Smeri: program nima smeri

Vrsta študija: redni in izredni študij

Študijsko področje po klasifikaciji KLASIUS: 2115 Restavratorstvo

Znanstvenoraziskovalna disciplina po klasifikaciji FRASCATI: humanistična področja

Razvrstitev v nacionalno in evropsko ogrodje kvalifikacij: Raven SOK: 7, Raven EOK: 6, Raven EOVK: prva stopnja

Strokovni naslov:

- diplomirana konservatorica-restavratorica (UN) oziroma diplomirani konservator-restavrator (UN)

Okrajšava:

- dipl. kons.-rest. (UN)

2. TEMELJNI CILJI

Kulturna dediščina predstavlja pomemben člen v samobitnosti nekega naroda in nepogrešljivo vez z drugimi kulturami. Za ohranitev dediščine je zelo pomembna konservatorska-restavratorska stroka in dejavnost. Ta se ukvarja s proučevanjem, ohranjanjem ter nego in vzdrževanjem stavbne dediščine, arhivske in knjižnične dediščine, likovne dediščine ter ostale dediščine, ki jo hranijo muzeji, druge institucije in posamezniki.

Za Slovenijo je kulturna dediščina izjemnega pomena, saj je vseskozi skozi zgodovino našega naroda ohranjala narodno zavest in predstavljala nenehni vir navdiha za tekoče kulturno ustvarjanje. Zato skrb za njeno ohranitev postavlja zahtevne naloge pred konservatorje-restavratorje. Temu ustrezen mora biti zato tudi visokošolski program izobraževanja.

Konservatorska-restavratorska dejavnost je z zakonskimi in podzakonskimi akti regulirana dejavnost. V veliki meri je odvisna od strokovnega kodeksa, ki ureja medsebojna razmerja z mejnimi strokami, lastniki in upravljalci dediščine ter med strokovnjaki znotraj stroke. Zato je izjemno pomembna zasnova in kompleksnost izobraževanja, ki zmore izoblikovati strokovnjake sposobne samostojnega obravnavanja manj zahtevnih posegov na manj zahtevnih predmetih dediščine že po zaključeni prvi stopnji univerzitetnega študija.

Temeljni cilj konservatorskega-restavratorskega programa na prvi stopnji je oblikovati strokovnjaka sposobnega temeljnega raziskovanja stanja predmeta obravnave, načrtovanja programa konservatorskih-restavratorskih postopkov, nege in vzdrževanja ter dokumentiranja strokovnega dela. Prav tako mora študent obvladati specifičnosti varstva pri delu, imeti organizacijske sposobnosti ter sposobnosti za interdisciplinarno delo. Osnova za pridobivanje tovrstnega znanja je podkrepljena z izvajanjem praktičnega dela študenta v ateljejih in delavnicah ZVKDS, Restavratorskega centra in sorodnih institucijah.

Ob ozkih strokovnih znanjih si študent pridobiva izbrana temeljna znanja s področja humanistike, naravoslovja in tehnike, povezljiva z matično stroko.

V skladu s principi bolonjske prenovе, novi program upošteva, ob temeljnih strokovnih in drugih obveznih in izbirnih vsebinah, še druge kompetence diplomantov ter veščine in spretnosti, potrebne za nenehno prilagajanje spremembam v stroki, tako doma kot v tujini. Diplomanta se pripravi na nujno stalno samoizobraževanje in rabo informacijskih virov ter tehnologije dela, na prilagajanje novim potrebam na trgu dela, vključno z delom v tujem okolju in k spoštovanju kodeksa etike dejavnosti.

Za diplomante prve stopnje se pričakuje, da bodo prva leta po končanem izobraževanju, zaradi narave dela na neponovljivi kulturni dediščini, delo opravljali pod mentorstvom.

Prva stopnja dodiplomskega programa je osnova za nadaljevanje študija na drugi stopnji. Priporočila *European Network for Conservation-Restoration Education* za samostojno vodenje in izvajanje konservatorsko-restavratorskih posegov zahtevajo dokončano drugo stopnjo študija.

Koristne povezave:

- [ENCoRE Clarification Paper 2001](#)
- [The Document of Pavia 1997](#)

3. SPLOŠNE TER PREDMETNO-SPECIFIČNE KOMPETENCE, KI SE PRIDOBIO S PROGRAMOM

Splošne kompetence, ki se pridobijo s programom

- Strokovno znanje pridobljeno s študijem teoretičnih vsebin in praktičnim preverjanjem v
- realnem in/ali simuliranem okolju,
- sposobnost uporabe sodobnih orodij, veščin in spretnosti pri vsakodnevnem strokovnem
- delu, upošteva nove metode in postopke ter tehnologije,

- zmožnost prenašanja teoretičnega znanja v prakso,
- nadgrajevanje osnovnega znanja študija v praksi,
- reševanje problemov z rabo novih informacijskih virov in znanstvenih metod,
- sposobnost samoizobraževanja na svojem strokovnem področju,
- sposobnost samoiniciativnosti in samostojnosti pri odločanju in izvajanju manj zahtevnega dela v soodvisnosti z izkušnjami,
- sposobnost eksperimentiranja in implementiranja izkušenj ter izsledkov v prakso,
- timsko delo,
- interdisciplinarno sodelovanje s strokovnjaki mejnih strok,
- sposobnost komuniciranja z nestrokovnjaki,
- visoko razvita poklicna etična in okoljska odgovornost.

Predmetnospecifične kompetence, ki se pridobijo s programom

- Razumevanje strokovne metodologije,
- poznavanje in razumevanje temeljnih principov v konservatorstvu-restavraciji,
- poznavanje zgodovine stroke,
- sposobnost povezovanja osnovnih principov in etičnih načel konservatorstva-restavracije s konkretnimi situacijami v stroki,
- razumevanje raziskovalnih metod, postopkov in procesov,
- razvoj veščin in spretnosti v stroki,
- sposobnost implementiranja rezultatov pridobljenih znanj pri načrtovanju in izvajanju konservatorskih-restavratorskih posegov na kulturni dediščini,
- koherentno obvladanje temeljnega znanja,
- povezovanje znanja z različnih področij stroke,
- poglobljena znanja z naravoslovnih, tehničnih in humanističnih specifičnih področij,
- poznavanje in uporaba likovnih in tehnoloških znanj za realizacijo ustreznega restavratorskega postopka na umetnini,
- sposobnost vključevanja interdisciplinarnega raziskovalnega dela ter implementiranja konsenzualnih prezentacijskih rešitev,
- razumevanje organizacijskih prvin ateljejskih in terenskih posegov z implementiranjem varnostnih in okoljskih obveznosti ter racionalizacijo,
- sposobnost obvladovanja računalništva in sodobnih medijskih oblik pri načrtovanju in izvajanju posegov, raziskovalnem delu, dokumentiranju in rabi informacijskih virov,
- sposobnost samostojne uporabe informacijskih virov in stalnega samoizobraževanja na danem področju.

4. POGOJI ZA VPIS IN MERILA ZA IZBIRO OB OMEJITVI VPISA

V program se lahko vpiše:

- a) kdor je opravil maturo,
- b) kdor je opravil poklicno maturo v kateremkoli srednješolskem programu in izpit iz enega maturitetnih predmetov: umetnostna zgodovina, likovna teorija, zgodovina, filozofija, psihologija ali sociologija; izbrani predmet ne sme biti predmet, ki ga je kandidat že opravil pri poklicni maturi,

c) kdor je pred 1.6. 1995 končal katerikoli štiriletni srednješolski program.

Vsi kandidati morajo opraviti preizkus nadarjenosti, ki poteka in se ocenjuje po Pravilniku o preizkusu nadarjenosti Akademije za likovno umetnost in oblikovanje in pravilih Vpisne komisije Univerze v Ljubljani, objavljenih v vsakokratnem letnem Razpisu Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo.

Če bo sprejet sklep o omejitvi vpisa (če bo poleg končane srednje šole nadarjenost izkazalo več kandidatov, kot je vpisnih mest), bodo:

Kandidati iz točk a) in c) izbrani glede na:

uspeh pri preizkusu nadarjenosti	90% točk
splošni uspeh pri maturi oziroma zaključnem izpitu	5% točk
splošni uspeh v 3. in 4. letniku	5% točk

Kandidati iz točke b) izbrani glede na:

uspeh pri preizkusu nadarjenosti	90% točk
splošni uspeh pri poklicni maturi	4% točk
splošni uspeh v 3. in 4. letniku	3% točk
uspeh pri maturitetnem predmetu	3% točk

V izjemnih primerih se v navedene študijske programe lahko vpiše tudi, kdor ne izpolnjuje vpisnih pogojev iz točk a), b), c), izkazuje pa izjemno nadarjenost.

Predvideno število vpisnih mest:

- 6 rednih mest
- 1 izredno mesto

5. MERILA ZA PRIZNAVANJE ZNANJ IN SPRETNOSTI, PRIDOBLENIH PRED VPISOM V PROGRAM

Pri priznavanju neformalno pridobljenega znanja in spretnosti se uporablja *Pravilnik o postopku in merilih za priznavanje neformalno pridobljenega znanja...* ki ga je sprejel Senat UL na seji 29.05.2007.

Študentu se lahko priznajo znanja, pridobljena v različnih oblikah izobraževanja, ki po vsebini ustrezajo učnim vsebinam predmetov v programu Konserviranje in restavriranje likovnih del. Mednje sodi izobraževalna aktivnost, ki poteka v ali izven izobraževalnih institucij. Izobraževalne aktivnosti, programi, tečaji in druge oblike slušatelju ne dajejo javno veljavne stopnje izobrazbe ali kvalifikacije. V kategorijo neformalno pridobljenega znanja sodi tudi znanje, pridobljeno v okviru delovnih izkušenj,

znanje, pridobljeno s samoizobraževanjem ali v okviru ljubiteljskih dejavnosti, kot tudi znanje, pridobljeno z izkustvenim učenjem.

O priznanju teh odloča Študijska komisija ALUO, na podlagi pisne vloge kandidata in priloženih spričeval in listin, ki dokazujejo uspešno pridobljeno znanje in njegovo vsebino.

Pri tem se smiselno upošteva 2. in 4. člen *Pravilnika o postopku*....

Pri priznavanju znanja, pridobljenega pred vpisom, bo Študijska komisija na podlagi 1.-7. člena *Pravilnika o postopku*... upoštevala še naslednja merila:

- ustreznost pogojev za pristop v različne oblike izobraževanja (zahtevana predhodna izobrazba za vključitev v izobraževanje),
- primerljivost obsega izobraževanja (število ur predhodnega izobraževanja glede na obseg predmeta), pri katerem se obveznost priznava,
- ustreznost vsebine izobraževanja glede na vsebino predmeta, pri katerem se obveznost priznava.

Pridobljena znanja se lahko priznajo kot opravljena obveznost, če je predhodno izobraževanje obsegalo najmanj 75% obsega predmeta in najmanj 75% vsebin ustreza vsebinam predmeta, pri katerem se študijska obveznost priznava. Študijska obveznost se ovrednoti z enakim številom točk po ECTS, kot znaša število kreditnih točk pri predmetu, na podlagi sklepa komisije. Pri tem se smiselno upošteva 7. in 8. člen *Pravilnika o postopku*....

Pri priznavanju znanja in spretnosti, pridobljenih z delom, samoizobraževanjem in priložnostnim učenjem se smiselno uporablja 9. člen *Pravilnika o postopku*...

O priznanju teh odloča Študijska komisija ALUO, na podlagi prošnje kandidata. Komisija odloča :

- a) ali neformalno pridobljeno znanje oz. spretnosti preveri,
- b) ali oceni izdelke in storitve, ki jih kandidat predloži kot dokaz, da obvlada določeno znanje ali spretnost.

Študijska komisija ALUO določi najprimernejši način preverjanja znanja in določi potek preverjanja.

6. POGOJI ZA NAPREDOVANJE PO PROGRAMU

Študenti morajo imeti za vpis v višji letnik potrjen predhodni letnik s frekvencami iz vseh predmetov, opravljeno delovno prakso in naslednje število kreditnih točk (KT) po ECTS:

- za vpis v 2. letnik najmanj 51 KT po ECTS,
- za vpis v 3. letnik 60 KT prvega letnika in najmanj 54 KT po ECTS drugega letnika.

Študijska komisija ALUO lahko izjemoma odobri napredovanje študentu v višji letnik, če je v predhodnem letniku dosegel najmanj 42 KT po ECTS, če ima za to opravičljive razloge. Ti so navedeni v Statutu Univerze v Ljubljani.

Študenti morajo imeti za ponavljanje:

- 1. letnika opravljeno delovno prakso in doseženih najmanj 28 KT po ECTS,
- 2. letnika doseženih 28 KT po ECTS.

Študent lahko v času študija enkrat ponavlja letnik ali enkrat spremeni študijski program zaradi neizpolnitve obveznosti v prejšnjem študijskem programu.

Študentom glede izbire posameznih predmetov in drugih vprašanj, povezanih s študijem, v okviru govornih ur svetujejo visokošolski učitelji posameznih oddelkov na ALUO. Dodatne informacije, glede obsega in možnosti izbire splošnih izbirnih predmetov, ter pridobivanja ECTS, so študentom I. stopnje na voljo v referatu za študijske zadeve.

Vse aktualne informacije za študente so objavljene na spletni strani ALUO.

7. POGOJI ZA DOKONČANJE ŠTUDIJA

Za dokončanje študija mora študent opraviti:

- vse obveznosti pri vseh predmetih, ki jih je vpisal,
- in pripraviti diplomsko delo ter ga zagovarjati.

8. PREHODI MED ŠTUDIJSKIMI PROGRAMI

Prehodi med programi so mogoči znotraj programov prve stopnje Akademije za likovno umetnost in oblikovanje in drugih fakultet skladno z Zakonom o visokem šolstvu in Merili za prehode med študijskimi programi in drugimi predpisi. Študenti vpisani pred uvedbo novih

študijskih programov za pridobitev izobrazbe, ki imajo pravico do ponavljanja in zaradi postopnega uvajanja novih študijskih programov ne morejo ponavljati letnika po programu v katerega so se vpisali, preidejo v nov program, pod enakimi pogoji kot študenti novih programov.

O prehodih med programi odloča Študijska komisija ALUO.

9. NAČINI IZVAJANJA IN OCENJEVANJA

Študij se izvaja redno in izredno. Zaradi specifičnosti študija na ALUO se izredni študij temeljnih umetniških predmetov izvaja v okviru rednega študija in pod enakimi pogoji. Na predavanjih teoretičnih predmetov prisotnost izrednih študentov ni obvezna, pač pa imajo učitelji teoretičnih predmetov govornilne ure za konzultacije z izrednimi študenti. Izredni študij se izvede v skladu z vsakoletnim razpisom, kjer je določeno točno število razpisanih mest.

Oblike preverjanja in ocenjevanja znanja se izvajajo za vsak predmet tako, da se učni proces pri vsakem predmetu konča s preverjanjem znanja oz. opravljenih nalog. Oblike preverjanja znanja so opredeljene v učnih načrtih predmetov. Splošna pravila preverjanja znanja urejuje izpitni pravilnik ALUO, ki ga potrjuje senat ALUO.

Pri ocenjevanju se uporablja ocenjevalna lestvica skladno s Statusom Univerze v Ljubljani.

10. PREDMETNIK ŠTUDIJSKEGA PROGRAMA

Legenda:

P – predavanje;

S – seminar;

V – vaje;

ID – individualno delo

Σ – kontaktne ure skupaj

ŠD – samostojno delo študenta

ECTS – kreditne točke (1 kreditna točka pomeni 25 ur obremenitev študenta)

* Obrazložitev oblike izvajanja kontaktnih ur na ALUO: ALUO izvaja neposredne pedagoške oblike kontaktnega dela kot so: predavanja, seminarji, vaje in individualno delo. Individualno delo ni samostojno študentovo delo, temveč neposredna oblika kontaktnega pedagoškega dela, ki izhaja iz potreb narave in specifičnosti ateljejskega dela. To pomeni, da se visokošolski učitelj znotraj obravnavane ure v polnem času posveča na način predavanja in vodenega dela posamezniku oz. posameznim manjšim skupinam študentov. Zaradi programske vsebine predmeta, ki je usmerjena na mnogoterost izpeljank izraženih skozi študentov individuuum oz. problematiko učnega gradiva je tovrstna oblika dela nepogrešljiv del sistema umetniške akademije. ALUO jo izvaja in najavlja že vrsto let.

Predmetnik je prikazan v tabeli spodaj.

1. semester											
ZAP. ŠT.	UČNA ENOTA	NOSILEC	KONTAKTNE URE						URE SKUPAJ	ECTS	
			P	S	V	ID	Σ	ŠD			
1	Uvod v zgodovino evropske umetnosti	<i>Petja Grafenauer Nadja Zgonik</i>	30	0	0	0	30	45	75	3	
2	Uvod v ikonografijo	<i>Martin Germ</i>	60	0	0	0	60	65	125	5	
3	Uvod v konservatorstvo-restavracijsko I	<i>Tamara Trček Pečak</i>	30	15	0	0	45	30	75	3	
4	Kemijske in fizikalne osnove	<i>Miha Lukšič</i>	30	0	15	0	45	30	75	3	
5	Risanje in tehnike I	<i>Gregor Kokalj</i>	15	15	0	60	90	60	150	6	
6	Kiparjenje in materiali I	<i>Jurij Smole</i>	15	15	0	60	90	60	150	6	
7	Likovna teorija I	<i>Jožef Muhovič</i>	30	30	0	0	60	40	100	4	
SKUPAJ			210	75	15	120	420	330	750	30	
DELEŽ											

2. semester										
ZAP. ŠT.	UČNA ENOTA	NOSILEC	KONTAKTNE URE					ŠD	URE SKUPAJ	ECTS
			P	S	V	ID	Σ			
1	Umetnostna zgodovina I	<i>Petja Grafenauer Nadja Zgonik</i>	30	0	30	0	60	40	100	4
2	Uvod v konservatorstvo-restavracijsko II	<i>Tamara Trček Pečak</i>	30	15	0	0	45	55	100	4
3	Naravoslovje v restavracijsko I	<i>Irena Cigič Kralj</i>	30	0	0	0	30	45	75	3
4	Risanje in tehnike II	<i>Mitja Ficko Geegor Kokalj</i>	15	15	0	60	90	110	200	8
5	Kiparjenje in materiali II	<i>Jurij Smole</i>	15	15	0	60	90	85	175	7
6	Preventivna konservacija I	<i>Tamara Trček Pečak Franc Pohleven</i>	35	0	0	10	45	55	100	4
SKUPAJ			155	45	30	130	360	390	750	30
DELEŽ										

3. semester										
ZAP. ŠT.	UČNA ENOTA	NOSILEC	KONTAKTNE URE					ŠD	URE SKUPAJ	ECTS
			P	S	V	ID	Σ			
1	Konserviranje / restavracijsko slik in polikromirane plastike A1	<i>Lucija Močnik Ramovš</i>	30	10	0	65	105	70	175	7
2	Naravoslovje v restavracijsko II	<i>Irena Cigič Kralj</i>	30	0	0	0	30	45	75	3
3	Materiali in konservatorske tehnike I	<i>Lucija Močnik Ramovš</i>	30	0	0	30	60	40	100	4
4	Slikanje in tehnike I	<i>Ksenija Čerče Gregor Kokalj</i>	15	15	0	60	90	60	150	6
5	Kiparjenje in materiali III	<i>Jurij Smole</i>	15	15	0	60	90	60	150	6
6	Dokumentiranje	<i>Trček Pečak Tamara Denis Trček</i>	15	15	10	5	45	55	100	4

SKUPAJ	135	55	10	220	420	330	750	30
DELEŽ								

4. semester										
ZAP. ŠT.	UČNA ENOTA	NOSILEC	KONTAKTNE URE					ŠD	URE SKUPAJ	ECTS
			P	S	V	ID	Σ			
1	Konserviranje / restavriranje slik in polihromirane plastike A2	<i>Miladi Makuc Semion</i>	30	15	0	60	105	70	175	7
2	Zgodovina slovenske umetnosti	<i>Petja Grafenauer Nadja Zgonik</i>	45	15	0	0	60	40	100	4
3	Naravoslovje v restavriranju III	<i>Irena Cigič Kralj</i>	30	0	0	0	30	45	75	3
4	Materiali in konservatorske tehnike II	<i>Miladi Makuc Semion</i>	30	15	0	15	60	40	100	4
5	Materiali in konservatorske tehnike III	<i>Blaž Šeme</i>	10	15	20	15	60	40	100	4
6	Splošni izbirni predmet								200	8
SKUPAJ			145	60	20	90	315	235	750	30
DELEŽ										

5. semester										
ZAP. ŠT.	UČNA ENOTA	NOSILEC	KONTAKTNE URE					ŠD	URE SKUPAJ	ECTS
			P	S	V	ID	Σ			
1	Konserviranje / restavriranje stenskih slik B1	<i>Blaž Šeme</i>	30	15	0	60	105	70	175	7
2	Konserviranje/restavriranje mozaikov B2	<i>Blaž Šeme</i>	30	15	0	60	105	70	175	7
3	Preventivna konservacija II	<i>Uroš Stritih</i>	30	0	15	0	45	55	100	4
4	Kopistika I	<i>Tamara Trček Pečak</i>	15	30	0	30	75	75	150	6
5	Umetnostna zgodovina II	<i>Petja Grafenauer, Nadja Zgonik</i>	30	0	30	0	60	40	100	4
6	Diplomsko delo I	<i>Tamara Trček Pečak</i>	10	0	0	15	25	50	75	3

SKUPAJ	145	60	45	165	415	360	775	31
DELEŽ								

6. semester										
ZAP. ŠT.	UČNA ENOTA	NOSILEC	KONTAKTNE URE						URE SKUPAJ	ECTS
			P	S	V	ID	Σ	ŠD		
1	Obvezna praksa		0	0	0	0	0	200	200	8
2	Konserviranje / restavriranje slik in polikromirane plastike A3* ali Konserviranje / restavriranje kamnite plastike B3*	<i>Lucija Močnik Ramovš</i>	0	15	0	45				
		<i>Miladi Makuc Semion</i>					60	115	175	7
		<i>Blaž Šeme</i>	15	15	0	30				
3	Strokovni izbiri predmet		0	0	0	0	0	0	100	4
4	Diplomsko delo II		0	0	0	0	0	0	250	10
SKUPAJ			15	30	0	75	60	315	775	29
DELEŽ										

Strokovni izbirni predmeti programa

ZAP. ŠT.	PREDMET	NOSILEC	KONTAKTNE URE					ŠD	URE SKUPAJ	ECTS
			P	S	V	ID	Σ			
1	Konserviranje / restavriranje slik in polikromirane plastike A3	<i>Miladi Makuc Semion Lucija Močnik Ramovš</i>	0	15	0	45	60	115	175	7
2	Konserviranje / restavriranje kamnite plastike B3	<i>Blaž Šeme</i>	15	15	0	30	60	115	175	7
3	Kopistika II	<i>Miladi Makuc Semion Jure Smole</i>	0	0	0	60	60	40	100	4
4	Kiparjenje in materiali IV	<i>Jure Smole</i>	15	0	0	45	60	40	100	4
5	Slikanje in tehnike II	<i>Ksenija Čerče Gregor Kokalj</i>	0	15	0	45	60	40	100	4
6	Video in novi mediji IP-R	<i>Sašo Sedlaček Robert Černelč</i>	15	0	0	45	60	40	100	4
7	Estetska prezentacija	<i>Miha Pirnat</i>	5	15	0	30	50	50	100	4
SKUPAJ			50	60	0	300	410	440	850	34

**Izračuni na semester in končni seštevki odstopajo od dejanskega izvajanja zaradi različnega izvajanja oblike kontaktnih ur pri splošnem izbirnem in strokovnem izbirnem programu. V predmetnik zato kontaktne ure pri tovrstnem delu niso umeščene.*

11. KRATKA PREDSTAVITEV POSAMEZNEGA PREDMETA

Uvod v zgodovino evropske umetnosti

Študent spozna slogovna obdobja v zgodovinskem razvojnem loku zahodnoevropske umetnosti (prazgodovinska umetnost, umetnost ljudstev starega Bližnjega vzhoda, grška in rimska antična umetnost, starokrščanska umetnost, bizantinska umetnost, zgodnj srednjeveška umetnost, romanika, gotika, renesansa, barok, klasicizem, umetnostni slogi 19. stoletja) na področju tradicionalnih likovnih panog arhitekture, kiparstva, slikarstva in grafike. Pridobi vpogled v načela slogovne zgodovine in analize ter usposobljenost za osnovno samostojno slogovno analiziranje umetnostnih spomenikov. Študent spozna temeljne umetnostne spomenike ter je sposoben določiti kriterije za vrednotenje, na podlagi katerih se razvršča posamezne umetnostne spomenike v slogovna obdobja ter razlikuje med bolj in manj zgodovinsko prelomnimi umetninami.

Uvod v ikonografijo

Študent spozna ikonografijo kot eno temeljnih umetnostnozgodovinskih metod oz. disciplin in obvlada teoretična izhodišča za pravilno razumevanje in ustrezno strokovno interpretacijo vsebine likovnega dela. S poznavanjem temeljnih metodoloških pristopov ikonografije spremlja razvoj vsebin, izraženih v umetnosti od starega veka dalje, njihovo kontinuiteto, spremenljivost, oblikovanje novih tem ter njihovo vpetost v kulturnozgodovinsko okolje in čas. Razume načela vsebinske analize v širšem umetnostnozgodovinskem in interdisciplinarnem okviru. Študent zna zbirati, primerjati in vrednotiti podatke, razvija kritično razmišljanje in sposobnost povezovanja z drugimi vsebinskimi področji, obvladajo samostojno delo s strokovno literaturo in izgrajujejo zavest o pomenu umetnosti v družbi.

Uvod v konservatorstvo-restavracijsko delo I

Študent se seznani z osnovami stroke in spozna osnovna in splošna orodja za razreševanje strokovne problematike. S predstavitvijo posameznih tem se študenta spodbudi k razmišljanju o predstavljenih vprašanjih in k iskanju možnih rešitev. Sposoben je povezovanja osnovnih principov in etičnih načel konservatorstva-restavracijskega dela s konkretnimi situacijami v stroki ter spremljati in razumeti strokovne vsebine. Nauči se tudi poiskati strokovno pomoč v konservatorsko-restavracijskih delavnicah in strokovnjakih pri nas in v tujini.

Kemijske in fizikalne osnove

Cilj predmeta je spoznati študenta z osnovnimi zakonitostmi fizike in kemije, ki so platforma za nadaljnje razumevanje in izvajanje predmetov, ki se navezujejo na naravoslovje in materiale v restavracijskem delu. Spozna snov in snovne lastnosti, strukture zmesi, koloidov in pravih raztopin, disperzij, gelov in solov. Spozna strukturo molekularnih in elementarnih delcev, funkcijo snovi, pomen oksidov kovin in nekovin, funkcijo katalizatorjev in inhibitorjev. Disperzije, v smislu emulzij, aerosolov in suspenzij. Pridobljena znanja predstavljajo povezavo s strokovnimi predmeti in omogočajo razumevanje osnovnih pojmov, zakonitosti, teorij, pojavov, struktur, procesov, relacij, postopkov in osnovnih znanj fizike in kemije v teoriji in praksi.

Risanje in tehnike I, II

Pri predmetu se daje poudarek na opazovanje in spoznavanje optičnih zakonitosti vidnega sveta, spoznavanje in analiziranje temeljnih likovnih elementov, metodično razvijanje likovne govorice na osnovi risanja po naravi s poudarkom na umetnostnozgodovinskih slogovnih govoricah področja. Razvijanje kompleksnih znanj likovnega jezika skozi uporabo različnih risarskih tehnik, materialov in orodij s poudarkom na specifičnosti področja. Razvijanje občutka za obliko, prostor in estetiko v različnih umetnostno zgodovinskih obdobjih oz. slogovnih vzorcih. Študent se usposobi za analizo vidnih impulzov in prevod v logiko risarske artikulacije, spozna zakonitosti risbe in njenih oblik manifestacije. Sposoben je artikulirati risbe in njene oblike s poudarkom na različnih umetnostno zgodovinskih obdobjih, obvladuje perspektive, različnih risarskih materialov, tehnik, orodij in slogovnih vzorcev

Kiparjenje in materiali I

Predmet seznanja študenta s formiranjem enostavnih kiparskih volumnov. Sposoben je analizirati in izdelati enostavne kiparske volumne, izdelati nosilce za glino, poznati lastnosti in tehnološke zakonitosti kiparskih materialov. Oblikovati zna osnovne volumne v glini (modeliranje enostavnih geometrijskih oblik, stilizirane človeške glave po mavčni predlogi), nauči se posameznih tehničnih postopkov, ki so potrebni pri žganju glinenih volumnov, in uporabe mavca v kiparstvu. Pridobi občutek za detajl, zna izdelovati predloge v trajnejšem materialu, zna oblikovati preproste volumne iz žgane gline oziroma mavca in slepi kalup iz mavca.

Likovna teorija I

Študent spozna in razume: vlogo likovne teorije v likovni praksi; odnos med vizualnim in likovnim; oblikotvorno logiko temeljnih likovnih prvin; oblikotvorne postopke modelacije, modulacije, gramatike svetlostnih in barvnih ekranov, gramatiko točke in linearne gramatike; barvne kontraste in logiko barvnega komponiranja; logiko difference med motivno predlogo in modeli njenega likovnega posnemanja; osnove formalne likovne analize; temeljne likovnoteoretske koncepte v formalnem in historičnem likovnem kontekstu. Po končanem programu je sposoben likovnoteoretsko reflektirati likovne ustvarjalne postopke drugih in samega sebe in na tej osnovi v sodelovanju z mentorjem glavnega predmeta (so)načrtovati lastne oblikotvorne cilje in etapne strategije.

Umetnostna zgodovina I

Študent spozna likovni razvoj moderne umetnosti, njen pomen, kontekst in recepcijo. Na podlagi konkretnih analiz pridobi temeljna znanja iz epistemologije in hermenevtike modernizma. Usposobi se za poznavanje in interpretacijo likovnih umetnin 19. in 20. stoletja, kritično branje in razlaganje umetnostno zgodovinske literature ter oblikovanje inovativnih kritičnih stališč v vrednotenju modernizma. Pridobljeno znanje je sposoben uporabljati v študentskem ateljejskem delu in v povezavah z drugimi teoretičnimi predmeti. Študent je sposoben razumeti ustvarjalne postopke in probleme v moderni umetnosti, kar se neposredno zrcali v celotnem študijskem procesu prvega letnika in v študentovem osebnem razvoju.

Uvod v konservatorstvo-restavradorstvo II

Nadgradnja predmeta Uvod v konservatorstvo-restavratorstvo I, kjer se študent seznanja z osnovnimi fizikalnimi in kemijskimi lastnostmi materialov v konservatorstvu in restavratorstvu ter s tem osnovnimi vzroki in zakonitostmi propadanja materialov v likovni in restavratorski tehnologiji. Študent spozna vpliv kemijske strukture in fizikalnih vplivov na obstojnost in delovanje ter kemijske lastnosti materialov in njihov vpliv. Razume kompatibilnost in nekompatibilnost uporabljenih materialov, mehanizmov nastajanja in propadanja uporabljenih materialov ter poznavanje osnov varnosti pri delu.

Naravoslovje v restavratorstvu I

Cilj predmeta je spoznavanje študenta z osnovnimi fizikalnimi in kemijskimi lastnostmi materialov v konservatorstvu in restavratorstvu in s tem osnovnimi vzroki ter zakonitostmi propadanja materialov v likovni in restavratorski tehnologiji. Spoznajo vpliv kemijske strukture in fizikalnih vplivov na obstojnost in delovanje ter kemijske lastnosti materialov in njihov vpliv.

Kiparjenje in materiali II

Osvojiti tehnične in oblikovne postopke za materiala glino in mavec pri oblikovanju osnovnih kiparskih volumnov. Študent se nauči uporabiti mavec, kot sredstvo za oblikovanje enostavnih kiparskih volumnov, ter glino oziroma žgano glino in povezovati preproste kiparske oblike v celoto s tehniko modeliranja. Razume prostorske značilnosti telesa, glave in je sposoben oblikovati zahtevnejše volumne (modeliranje človeške glave po mavčni predlogi) ter posamezne detajle in različne vrste reliefov – plitki, globoki ter vrezani relief. Nauči se posameznih tehničnih postopkov izdelave slepega kalupa ter tehničnih postopkov pri odlivanju kiparskih izdelkov v mavec.

Preventivna konservacija I

Cilj predmeta je doseči dovolj visok nivo teoretičnega znanja študenta, da bo suveren tudi pri prenosu tega znanja na najosnovnejše praktične rešitve pri delu z gradivom. Nauči se pravilnega rokovanja z umetninami, razumevanja dejavnikov, ki negativno vplivajo na hranjenje umetnine (klima, onesnaženost okolja, voda, vročina, svetloba ...), prepoznati neprimerne pogoje za hranjenje umetnin in zna uporabljati merilne naprave. Sposoben je pripraviti predlog za vzpostavitev primernih pogojev za hranjenje ter predloga za transport oz. razstavljanje umetnin.

Konserviranje/restavriranje slik in polikromirane plastike A1

Pri predmetu študent razširja, pogloblja in vsestransko obvladuje temeljne postopke konserviranja in restavriranja slik na platnu, ki predstavljajo obsežen del slovenske likovne dediščine. Del konservatorsko-restavratorskih postopkov je vezan tudi na ostale nosilce slik, kot sta kovina in papir. Študent spozna tehniko in tehnologijo slik na raznovrstnih nosilcih. Seznan se z glavnimi vzroki propadanja in tipom poškodb, s problematiko raziskovanja stanja umetnin v teh tehnikah, z načrtovanjem konservatorsko restavratorskega posega in izvajanjem neposrednih postopkov na umetninah. Seznan se z materiali, pripomočki in opremo, potrebno pri konserviranju in restavriranju umetnin.

Naravoslovje v restavratorstvu II

Študent se spozna z osnovnimi fizikalnimi in kemijskimi lastnosti materialov v konservatorstvu in restavracijah ter posledično z osnovnimi vzroki ter zakonitostmi propadanja materialov v likovni in restavratorski tehnologiji. Nauči se poznavanja vpliva kemijske strukture, kemijskih lastnosti materialov in fizikalnih vplivov na obstojnost in delovanje, spozna kompatibilnosti in nekompatibilnosti uporabljenih materialov in razume mehanizme nastajanja in propadanja uporabljenih materialov.

Materiali in konservatorske tehnike I

Predmet seznanja študenta s tehnologijo in tehniko slik na platnu, kovini, papirju in njihovimi poškodbami, tehnologijo materialov, njihovo pripravo in uporabo pri konserviranju in restavriranju slik na platnu/kovini/papirju. Uči ga razumevanja zgradbe slik, tehnike in tehnologije, razumevanja poškodb na slikah, poznavanja značilnosti, zgodovine, tehnologije in načinov uporabe različnih organskih veziv (lepil, lakov, pigmentov) za konserviranje in restavriranje slik na platnenih nosilcih /kovini, papirju/. Poleg tega se študent spozna s pripravo in uporabo različnih gradiv v konservatorskih-restavratorskih postopkih, načinov preverjanja kakovosti gradiv in kompatibilnosti uporabljenih gradiv.

Slikanje in tehnike I

Pri predmetu študent spozna osnovne slikarske metode na osnovah risarske izkušnje prvega letnika. Spoznavanje optičnih učinkov svetlobe, sence, tona in barve v naravi in prenašanje le-teh v slikarski jezik. Raziskovanje umetnostno zgodovinskih slogovnih jezikov, njihovo povezovanje in spoznavanje s slikarsko metodologijo in tehnologijo zgodovinskega obdobja. Nauči se osnov tonskega slikarstva in osnov toplo-hladnega kontrasta, spozna modelacijo in modulacijo barve in kompozicijske posebnosti slike (oblika, svetlobna vrednost, ton, barva, gesta). Spozna klasične slikarske tehnike, materiale in orodja, razvija čut za estetiko barve in poznavanje umetnostno zgodovinskih slogovnih značilnosti gotike, renesanse in baroka.

Kiparjenje in materiali III

Predmet seznanja študenta z oblikovnimi značilnostmi kiparskih stvaritev iz različnih zgodovinskih obdobj s pomočjo kiparskega oblikovanja predmetov. Študent se nauči ločiti in spoznati slogovna razmerja v zgradbi in površini. Seznanja študenta s postopki multipliciranja predmetov ter materiali v kiparstvu, nauči se razlikovati različne vrste volumnov in prepoznati oblikovna razmerja iz različnih časovnih obdobj. Kiparsko oblikovanje zna prilagoditi različnim umetnostno zgodovinskim stilom – izdelava renesančni in baročni portret. Študent se nauči posameznih tehničnih postopkov zahtevnejših kalupov (kosovni kalup, kalup iz umetnih mas) ter zahtevnejših odlitkov v mavce.

Dokumentiranje

Predstavitev vloge dokumentiranja v stroki, seznanitev študentov z vsemi osnovnimi načini dokumentiranja in z združevanjem dokumentarnega gradiva v večje enote, kot so osebne mape, dosjeji, projekti. Študent se nauči pisnega ovrednotenja vrste in stanja poškodb, poznavanje izdelave različnih načinov dokumentiranja umetnine (Poročila o stanju umetnine, Predloga za konservatorski-restavratorski poseg s predračunom in Poročila o konservatorskih – restavratorskih posegih) v

sodelovanju z mentorji temeljnih predmetov, ki nadzirajo vsebinski del poročil. Zna narediti grafično in osnovno fotodokumentacijo in pozna osnovne zakonitosti načrtovanja projekta.

Konserviranje/restavriranje slik in polikromirane plastike A2

Cilj predmeta je razširjanje, poglobljanje in vsestransko obvladovanje temeljnih postopkov konserviranja in restavriranja lesene polikromirane plastike, ki predstavlja obsežen del slovenske likovne dediščine. Študent spozna tehnike in tehnologije izdelave nosilca in površinskih obdelav. Seznan se z glavnimi vzroki propadanja in tipi poškodb, s problematiko raziskovanja stanja umetnin v teh tehnikah, z načrtovanjem konservatorsko-restavratorskega posega in izvajanjem neposrednih postopkov na umetninah. Spozna materiale, pripomočke in opremo, potrebno pri konserviranju in restavriranju umetnin.

Zgodovina slovenske umetnosti

Predmet zajema kratek pregled slogovne zgodovine umetnosti na Slovenskem od neolitika do romanike. Študent spozna ključne gotske spomenike, status renesančne umetnosti in značilnosti baročne umetnosti ter osrednje spomenike. Vključuje pregled umetnosti 19. in 20. stoletja in problem sodobne umetnosti. Predstavlja teoretsko uvajanje v spoznavanje razmerij in bistvenih vrednot slovenske umetnosti v kontekstu evropske umetnosti ter uvajanje v metodologijo umetnostne geografije. Študent se usposobi za vrednotenje pomena specifičnega umetniškega dela, nastalega v slovenskem kulturnem prostoru po kategorijah slogovne zgodovine in analize. Seznan se s splošnimi kriteriji za vrednotenje pomena umetniških del v okviru specifične, nacionalne in kulturne zgodovine ter se usposobi za določanje pomena umetniškega dela za slovensko in evropsko zgodovino umetnosti.

Naravoslovje v restavraciji III

Predmet spozna študente z osnovnimi biološkimi, fizikalnimi in kemijskimi preiskovalnimi metodami analize materialov v konservatorstvu in restavraciji. Seznanja jih z vrednotenjem analiz in rezultatov. Prikaže pomen analitskega vzorca in dokazovanja meritve v smislu minimalnosti treh ali več neodvisnih analitskih metod, ki potrjujejo isti rezultat. Študent pridobi osnovna znanja o delovanju različnih fizikalnih in kemijskih tehnik pri identifikaciji materialov, uporabljenih v tehnologiji umetniških eksponatov. Spozna osnove analitskih metod in tehnik, ki jih uporabljajo v dokazovanju materialov in identifikacije njihovih struktur, ter možnosti izdelave analiz na različnih raziskovalnih institucijah in povezave z raziskovalci.

Materiali in konservatorske tehnike II

Študent se seznan s tehnologijo materialov, njihovo pripravo in uporabo pri konserviranju in restavriranju lesene polikromirane plastike in slik na lesu. Razume zgradbo umetnin na lesenih nosilcih, spozna značilnosti, zgodovino, tehnologije in načine uporabe različnih organskih veziv (lepil, lakov, pigmentov) za konserviranje in restavriranje lesene polikromirane plastike in slik na lesu. Študent je sposoben pripraviti in uporabiti različna gradiva v konservatorskih-restavratorskih postopkih, spozna načine preverjanja kakovosti gradiv in razume kompatibilnosti uporabljenih gradiv.

Estetska prezentacija

Študent spozna temeljne pristope usklajevanja in povezovanja manjkajočih delov na umetnini z njeno celoto. Seznan se z različnimi tovrstnimi posegi na predmetih likovne dediščine v preteklosti in njihovo vlogo pri vključevanju v širši likovno-arhitekturni kontekst. Na podlagi stopnje ohranjenosti umetnine in njene funkcije se seznanijo z možnimi dopolnitvami, ki umetnini povrnejo estetsko vrednost, njihovimi zakonitostmi in tehnično izvedbo. Študent spozna neustrezne posege v preteklosti, njihove estetske in tehnološke pomanjkljivosti ter je sposoben analizirati vlogo končnih-estetskih posegov na predmetih likovne dediščine. Razume uporabo barv in gradnje različnih metod barvne polnitve ter ostalih oblik retuše in pozna strokovno terminologijo s področja retuširanja.

Konserviranje/restavriranje stenskih slik in kamnite plastike B1

Pri predmetu se študent nauči vsestranskega obvladovanja, razširjanja in poglobljanja temeljnih postopkov konserviranja in restavriranja stenskih slik, ki predstavljajo zelo obsežen del slovenske likovne dediščine. Študent se seznan z okoljem in njegovimi vplivi na tovrstne stvaritve ter spozna glavne vzroke sprememb in propadanja ter vrste poškodb na stenskih slikah. Seznan se s problematiko raziskovanja stanja umetnin v teh tehnikah, z načrtovanjem konservatorskega-restavratorskega posega ter neposrednim izvajanjem izbranih postopkov in faz na tovrstnih umetninah (tudi s simuliranjem izvedbe). Seznan se s pripomočki in opremo, potrebno pri konserviranju in restavriranju umetnin, kot tudi z gradivi, ki jih spozna pri predmetu Materiali in konservatorske tehnike III.

Materiali in konservatorske tehnike III

Študent se seznan s tehnologijo materialov in njihovo uporabo pri konserviranju-restavriranju stenskih slik, kamnitih umetnin in mozaikov. Spozna značilnosti, zgodovino, tehnologije in načine uporabe različnih anorganskih in organskih gradiv (kamnin, peščenih agregatov, apna, pigmentov, lepil, topil, sintetični smol, silikonov ...) za konserviranje-restavriranje stenskih slik, kamnitih umetnin in mozaikov ter načine preverjanja kakovosti gradiv. Spozna tudi tehnike in tehnologije priprave gradiv ter razume združljivosti uporabljenih gradiv.

Preventivna konservacija II

Cilj predmeta je prek vključevanja teorije, spretnosti in pojmov spoznavanje osnov okolja in okoljskih vplivov na konserviranje in restavriranje. Nauči se pravilnega rokovanja z umetninami, razumevanja dejavnikov, ki negativno vplivajo na hranjenje umetnin (klima, onesnaženost okolja, voda, vročina, svetloba ...), prepoznati neprimerne pogoje za hranjenje umetnin in zna uporabljati merilne naprave. Sposoben je pripraviti predlog za vzpostavitev primernih pogojev za hranjenje ter predloga za transport oz. razstavljanje umetnin.

Kopistika I

Pri predmetu se študent seznan z vlogo kopistike skozi zgodovino, s terminologijo s tega področja in metodologijo izvedbe kopije dvo- ali tridimenzionalnega gradiva kot možne oblike varovanja kulturne dediščine. Spozna tudi tehnične in tehnološke specifičnosti klasične gradnje likovne umetnine, pripravo nosilca, izvedbo pripravljalne študije in nadaljnjih postopkov.

Obvezna praksa

Namen predmeta je seznanitev študenta s praktičnim delom v vodeni skupini ter z organizacijo in delovanjem ustanove. Študent se seznani z delovnim okoljem, pripravo izbranega delovišča in izvajanjem zahtevnejših konservatorsko-restavratorskih postopkov po navodilih. Na koncu sledi pregled in ocena rezultatov, izdelava pisnega in slikovnega poročila ter dnevnika dela.

Konserviranje/restavriranje stenskih slik in kamnite plastike B2

Cilj predmeta je obvladovanje, razširjanje in poglobljanje temeljnih postopkov konserviranja in restavriranja (polihromiranih) kamnitih umetnin in mozaikov. Študent se seznani z okoljem in njegovimi vplivi na tovrstne stvaritve ter spozna glavne vzroke sprememb in propadanja ter vrste poškodb na kamnitih umetninah in mozaikih. Seznan se s problematiko raziskovanja stanja umetnin teh zvrsti, z načrtovanjem konservatorskega-restavratorskega posega ter neposrednim izvajanjem izbranih postopkov in faz na tovrstnih umetninah (tudi s simuliranjem izvedbe). Seznan se s pripomočki in opremo, potrebno pri konserviranju in restavriranju umetnin, kot tudi z gradivi, ki jih spozna pri predmetu Materiali in konservatorske tehnike III.

Konserviranje/restavriranje slik in polikromirane plastike A3

Predmet študenta vpeljuje v samostojno praktično delo, v okviru katerega nadgrajuje specifična znanja s področja konserviranja in restavriranja obravnavane zvrsti (slike na platnu, kovini; lesena polihromirana plastika) s poudarkom na nadgradnji obstoječega znanja. Pridobi poglobljeno znanje glede poznavanja materialov, orodij in pripomočkov za izvajanje konservatorsko-restavratorskih postopkov: od preiskave in dokumentiranja stanja, načrtovanja posega in izvedbe, pregleda in ocene rezultatov, oddaje umetnine, izdelave poročila in dokumentacije ter dnevnika dela.

Konserviranje/restavriranje stenskih slik in kamnite plastike B3

Predmet študenta vpeljuje v samostojno praktično delo, v okviru katerega nadgrajuje specifična znanja s področja konserviranja in restavriranja obravnavane zvrsti (stenske slike, kamnita plastika, mozaik). Ima že poglobljeno znanje o materialih, orodjih in pripomočkih za izvajanje konservatorskih-restavratorskih postopkov, sposoben je analizirati stanje izbrane umetnine, načrtovati in izvesti konservatorsko-restavratorski poseg na izbrani umetnini ter kritično oceniti rezultate. Pri predmetu se študent nauči načrtovanja in izvedbe posega s področja obravnavane zvrsti (stenske slike, kamnita plastika, mozaik) s poudarkom na nadgradnji obstoječega znanja: organizacija delovišča, preiskava in dokumentiranje stanja predmeta obdelave, načrtovanje posega in izvedba, pregled in ocena rezultatov, oddaja umetnine, izdelava poročila in dokumentacije, dnevnik dela, navodila za vzdrževanje.

Kopistika II

Predmet študenta vpeljuje v samostojno praktično delo, v okviru katerega nadgrajuje specifična znanja s področja kopiranja likovnih umetnin. Pridobi poglobljeno znanje o materialih in izdelavi kopij dvo- in tridimenzionalnih umetnin, analiziranju stanja izbrane umetnine ali njenega dela in anatomije umetnine. Sposoben je samostojno izvesti kopijo in kritično oceniti rezultate.

Kiparjenje in materiali IV

Predmet seznanja študenta s tradicionalnimi materiali – les, kamen, kovina – in z njihovimi oblikovnimi možnostmi ter možnostmi prenosa oblike v omenjene materiale. Nauči se modeliranja in prenosa oblik v reliefni tehniki ter spozna tehnične pripomočke in načine njihove uporabe. Izpopolni se tudi pri oblikovanju zahtevnejših volumnov ter oblikovanju kopij v lesu in kamnu.

Slikanje in tehnike II

Predmet nadgrajuje znanja iz predmeta Slikanje in tehnike I. Študentu nudi dodatno znanje risarskih in slikarskih veščin s poudarkom na specifičnih nalogah restavratorske prakse. Z njim študent razvija občutek za racionalni in estetski pristop, razumevanje različnih proporcionalnih vrednosti, tipov perspektiv, deformacij, transformacij in slogovnih jezikov.

Metodologija in priprava diplomskega dela

Študent spozna metodologijo izvedbe diplomskega dela ter pisanja enostavnejših znanstvenih in strokovnih besedil. Je samostojen pri iskanju virov v tiskani in elektronski obliki. Pozna dogovorjene načine citiranja literature, zna pripraviti vsebinski in časovni načrt enostavnejše raziskave. Seznan se z načini predstavitve opravljenega dela v obliki nastopa, plakata in razstave. Spodbuja se ga k sodelovanju v strokovnih razpravah in skupnih projektih.

Video in novi mediji IP-R

Študent se seznanja s specifičnimi znanji s področja elektronsko digitalne tehnologije. Pri tem ne gre samo za vstop v tehnološke postopke, ampak za komunikacijske strategije, ki upoštevajo najnovejše modele v polju novih medijev in integriranje videa v intermedijsko ustvarjanje. V drugem letniku so to osnove video skripta, video dramaturgija, snemanja in vaje iz elektronsko digitalne montaže in realizacija lastnega video dela in video spota ter enostavne flash animacije. V tretjem letniku dobi študent poglobljena znanja s področja medijskega ustvarjanja, ki mu omogočajo 2D in 3D računalniško animacijo, net video, VIDEO DJ interaktivne instalacije ter medijske akcije v javnem prostoru. Zajemanje panoramskih posnetkov s programom avto fotostich ter 3D skeniranje prostora za interaktivno vstopanje v podobo. Izbira obeh modulov daje študentom možnost realizacije diplome s področja novih medijev, obenem pa z lastnimi referenčnimi video in novomedijskimi deli konkurira za vpis na Video in nove medije na samostojnem študiju druge stopnje.

Diplomsko delo

Študent samostojno načrtuje, izvede in dokumentira konservatorsko-restavratorski poseg na izbrani umetnini. Zna pripraviti in izdelati strokovno nalogo ter jo javno predstaviti in argumentirati.